SEVGİ HAYATTIR

Gerçek Sevgi nasıl bulunur? Hayat nasıl kazanılır? Kendi içinde Tanrı nasıl hissedilir? Sevmek ve Tanrının Sevgisinde yaşamak nasıl öğrenilir? Kafadaki fanteziler ve görüntüler neden boştur? Bilinç imge vasıtası ile diktatörlüğünü ve Şahsiyeti köleleştirmeyi nasıl sürdürür? Bilincin Tanrıya saygı duymasını nasıl sağlarsınız? Seçme özgürlüğü. Kendini nasıl değiştirirsin ve Diri olursun? Mutluluk nedir ve ebediyen mutlu olmak nasıl öğrenilir? İgor Mihayloviç Danilov'un katılımı ile en önemli olan şey hakkında açıklayıcı bir video.

Tatyana: Tekrar merhaba sevgili dostlar. Allah bitmesini istemediğiniz anlar için cömert olduğundan..

Igor Mihayloviç: Arkadaşlar, bu uygulamamızın bir parçası oldu. Bir kez daha sohbetimizi bitirdiğimiz zaman… Gördüğünüz gibi onları biraz daha kısaltmaya çalışıyoruz ki izleyip tartışabilesiniz. Hayatın zor olduğunun ve videolarımızı izlemek için çok fazla zamanın olmadığının farkındayız. Bu yüzden en azından bir şey iletmek için onları kısaltarak size yardımcı olmaya çalışıyoruz. Ve öyle oluyor ki sohbeti bitirir bitirmez burada bulunan arkadaşlarımız, kamera ekibimiz bir sürü soru soruyor ve bir şekilde sohbet kendi kendine devam ediyor. Bir önceki videoyu tamamladık, ama yine sorular geldi ve tekrar konuştuk yani tekrar merhaba arkadaşlar. Çünkü bu sizin için farklı bir gün. Oysa bizim için? Bizim için bugündür.

Tatyana: Igor Mihayloviç, pek çok insan bu tür videolarımızın daha sık yayınlanmasından dolayı büyük şükranlarını dile getirdi ve videoları daha sık izleme fırsatına sahip oldukları için çok müteşekkirler.

İgor Mihayloviç: Ne diyeceğimi biliyor musun? Dostlarım, resmi olmayan bir sloganımız var: Hayat size bir limon verdiğinde, ondan limonata yapın. Hayat bize büyük bir limon verdiğine göre, limonata çok olacak demektir. Doğru mu? (**Tatiana**: Doğru.) Bu yüzden sizinle en azından bir şekilde konuşmak için her fırsatı kullanıyoruz. Evet, sizi canlı ve göz göze görmek isteriz. Ama bana inanın, hepiniz yanımızdasınız. Hepimiz tek bir noktadayız.

Bu dünyanın tüm basitliği ve karmaşıklığı bununla ilgili. Biraz anlamak için biraz çaba sarf etmeniz, diyelim ki şüphenin, tiranlığın, bilinç diktatörlüğünün tatsız anlarından geçmek gerekiyor, ama bunların hepsi geçiyor, dostlarım. *Her şey* geçer, inanın bana, eğer ruhsal yolda durursanız ve Tanrı'yı içinizde hissederseniz. O sizin dışınızda değil. Evet, O bizim arkadaşlarımızda. Ama burada başka bir fenomen var. O Tatiana'da, O bende, O senin içinde dostum. Ama O başka bir yerde mi? Hayır değil. O bizim içimizde. Yoksa O bizim dışımızda mı? Biliyorsunuz, aslında çok zor bir soru. Neden? Çünkü O sadece oradadır. O orada. Bu nedenle biz de oradayız. Ve tüm bu mesafeler ve uzaklıklar bir yanılsamadır. Dünle aynı illüzyon. Ama, dünün gerçekleştiğini biliyoruz. Ama yarın olacağından emin miyiz? Yarının geleceğini umuyoruz. Ama, şimdinin olduğunu açıkça biliyoruz. Öyle değil mi?

Tatiana: Ve bu şimdi kolaylıkla ve sevinç içinde, Sevgide yaşanmalı.

İgor Mihayloviç: Sevgide, Tanrı ile. İşte o zaman hepimiz tek bir noktadayız. Bölündük ama hepimiz birlikteyiz. Biz çokuz, ama biz sadece bir birimiz. Bunu sadece Tanrı'yı içtenlikle sevdiğinizde anlamaya başlarsınız. O'nun sevgisini hissettiğinizde, herkesi hissedersiniz ve sen, dostum, benim içimde, benim de senin içinde olduğumu ve ayrılmaz bir bütün oluşturduğumuzu anlarsın. O zaman Tanrı ile ve O'nunla olan herkesle kopmaz bir bağ hissedersiniz. Her şey çok basit. Ve bu zamanın başlangıcından beri söyleniyor. O zaman her şey basitleşir ve hiçbir görüntü sizin için bir engel oluşturmaz. Ruhsal yolunuzda hayat kazanmanızı hiçbir şey engelleyemez, çünkü o Hayat içinizdedir ve siz o Hayatsınız. Ve o sınırsız kaynak senin kaynağın olur ve o zaman bu Sevgiyi başkalarıyla da paylaşabilirsin çünkü ondan çok fazla var. Ama bunu yapmak için sadece Allah'ı sevmeyi öğrenmeli ve şeytanın tüm direnişine rağmen buna gelmelisiniz. Her şey basit arkadaşlar.

Tatiana: Hayatın sonsuz okyanusunun parçası olmak ve Hayatın bu dalgalarını yaymak.

İgor Mihayloviç: Doğru. Okyanusun bir parçası olduğunuzda, okyanusun kendisi olursunuz. Önemli olan bu. Ve bu, birçok insanın en üst sınır durumuna yaklaştıklarında hissettikleri güç ve kudrettir; En üst sınıra ulaştıklarını söylemiyorum ama yaklaştıklarında bile bu gücü ve sınırsızlığı hissediyorlar. Kafanızda oluşan bir düşüncenin bile evrenler yaratabileceğini anlıyorlar. Bu doğru.

Biliyorsunuz, bana göre, bir insanın kazanabileceği en değerli şey, her şeyi yaratan ve üreten Sevgidir. O bir insanın yaratabileceği en basit şeydir. Belki de bir insanın bu dünyada yaratabileceği tek şeydir. Ama ona öyle fırsatlar açar, öyle yükseklere çıkarır ki, bunu bilincimiz ile anlamak imkansızdır. Yine de, hisler vasıtası ile algılama seviyesinde, Şahsiyet seviyesinde bunu herkes bilir ve anlar. Fenomen budur.

Tatiana: Gerçek yaratımın Sevginin çoğaltılması olduğu ortaya çıkıyor; bir insanın burada yaratabileceği tek şey budur.

İgor Mihayloviç: Sevgi tam olarak yaratımdır, elbette. Bu aslında yaratma sürecidir, üretme sürecidir ve harikadır. Ve artık orada hiçbir engel yok. Yine de, insanın dikkati dağılırsa, okyanusa dalmak yerine köpük plastiğe dolanır ve bu kesinlikle biraz problem yaratabilir. Dostlarım, bana inanın, problemler bile, ne olursa olsunlar, manevi yolda gereklidir. Sertleşmemiz için ya da dedikleri gibi, Meleklerin uçması için gerekliler, öyle değil mi? Sonuçta, biliyorsunuz, her şeyin kazanılmalıdır. Gerçekten bir amacınız varsa her şeyin üstesinden gelebilirsiniz. Amacın seni Hayata götürdüğünde iyidir. İşte o zaman iyi, işte o zaman ilginç, öyle değil mi?

Görüntülere gelince, onlarda da yeni bir şey yok. Biliyorsunuz, "Tanrı'nın suretinde ve benzerliğinde", buradan başlayarak - Tanrı'nın suretinde ve benzerliğinde. Benzerlik - evet, ama bir görüntünün bununla ne ilgisi var? Basit bir soru. Tanrı'nın bir görüntüsü var mı? Ve yanıt bu. Sistem her şeyi büker. Bu böyle gidiyor. Ama bir görüntü, bizim için görünmez olan şeyleri inceleyebilmemiz veya diyelim ki zihinsel deneyler

yapabilmemiz için en güçlü araçtır. Sonuçta, yine de görüntüler yaratıyoruz, öyle değil mi? Ama bunlar çalışıyorlar ve kısa ömürlüler.

Ve ilginç olan ne biliyor musunuz? Örneğin bilimi incelemek için çalışan imgeler yaratırsak ya da başka bir şey yaparsak, yani onları bir araç olarak kullanırız, daha sonra hatırlayamayız bile. Neden? Sistem için ilginç olmadıkları için bizi tutmazlar. İlginç olan bu. Oysa aptalca, gereksiz şeyler, çeşitli hayali yüzler, tanıdıklar, arkadaşlar aslında sökülemeyecek çapalar gibidir. Onlar, biliyorsunuz, içimizde kök salmış ve hayatlarımızdan beslenen ağaçlar gibidirler. Sıkıntı bu.

Bu nedenle dostlar, içinizde bir şey dikmeden önce, o ağaca içinizde ihtiyacınız var mı bir düşünün. Kendi sebze bahçene ve kendi koruna bakmalısın; çimlerinizde huzur ve sessizlik olmalı, kuşlar orada şarkı söylemeli ve gökyüzü içinizde berrak olmalıdır. Ve güneş ışığı dışında, yani Tanrı'nın Sevgisi dışında hiçbir şey olmamalı. Çeşitli görüntüleri oraya yerleştirmeyin. Deyim yerindeyse gereksiz ağır eşyaları oraya çekmeyin ve her şey yoluna girer. Taşıması daha kolay. Doğru mu?

Tamam, size anlatacağım. Aşağıdaki ilginç deneyi yapabilirsiniz arkadaşlar. Örneğin, düşünmeye başlayın… klişe bir şekilde, bu kadar basit. Biliyorsunuz, çok düşünüyoruz ve hala çok fazla görüntü oluşturuyoruz, o yüzden bunu iyi değerlendirelim. Büyük ve ağır bir şey düşünmeye başlayın. Örneğin, taşlarla dolu bir bavul. İstediğiniz rengi ve büyüklüğü seçin, ama bunu günde yirmi kez hatırlayın. Sadece onu nasıl kaldırdığınızı, nasıl taşıdığınızı düşünün ve sizden ne kadar enerji aktığını göreceksiniz. Neden? Sonuçta, bu senin düşüncelerindedir. Onu fiziksel olarak taşımazsınız; sadece onu nasıl taşıdığını, nasıl kaldırdığını hayal edersiniz. İşe giderken zihinsel olarak yanınıza alın. Hatta işe gelip yorgun hissedeceksiniz.

Yapmak istemeyen arkadaşlar bunu yapmayın, bırakın bu bir şaka olsun. Ama inanmayanlar ve deney yapmak isteyenler için - lütfen deneyin, ama deneyin saflığının tüm sorumluluğu ile vicdanlı bir şekilde davranın. Eve geldiğinizde bavulunuzu yanınıza alın; İş için bir yere giderseniz, yanınıza alın ve hayal edin, ağırlığını, büyüklüğünü ve boyutlarını açıkça hayal edin. Ve fiziksel planda hayal gücünüzün neler yapabileceğini göreceksiniz.

Hayatımız bu şekilde yok oluyor. Yine de hayaletler, görüntüler yaratıyoruz, birisiyle tartışıyoruz, onlarla konuşuyoruz ve bunların hepsi bir nevi gerçek değil, bu gerçek değil, bu maddi dünyada size hiçbir şey vermiyor. Ama, hayatınızı ve enerjinizi gerçekten ve cidden alır. Bu nedenle o bavulu taşımaya değer mi? Kolu varsa iyi. Biliyorsunuzz, eğer biri daha da zorlaştırmak isterse, sapı kopar ve rahatsız edici bir bavul taşır. Sapsız, ama aşırı ağır bir bavul, bu şekilde daha da ilginç. Öyle değil mi?

Bir görüntü bir dosya gibidir. Bilgisayarın elektriğe bağlı olup olmaması önemli değil, dosya saklanır. Onu aktive etmek, ona daha fazla güç sağlamak yeterlidir ve kendini tezahür ettirir. Doğru mu? Aksi takdirde, diyelim ki etkin olmayan bir durumda saklanır, ama hiçbir yerde kaybolmadı. Onu aktif hale getirmeniz yeterli. Ve onu aktif hale getirmek için ne gerekiyor? Sinyal göndermek, güç sağlamak. Öyle değil mi? Ve ne kadar güç varsa, o kadar aktiftir. Her şey çok basit.

Biliyorsunuzz, her şey o kadar fraktaldır, eğer dürüstçe bakarsanız, bir şey diğerini tekrar eder. Bilimimiz ne kadar gelişirse gelişsin dostlar, yine de her zaman var olan temel şeyleri tekrarlayacaktır. Yeni bir şey yok. Her şey birbirini tekrar eder. Dünyanın düzeni bu şekilde.

Tatiana: Kendi kanatlarınızı bu şekilde koparmamalısınız.

İgor Mihayloviç: Elbette koparmamalısın. Ama en azından anlayabilirsiniz. Biliyorsunuz, bilinç her zaman her şeyden şüphe eder ve her şeyi sorgular, tartışır vb. Oysa gerçekler burada, hakiki gerçekler. (**Tatiana**: Evet, bunun için bu tür karşı argümanlar.) Bunlar sadece karşı argümanlar değil, kendi bilincimizi şaşırtan hakiki gerçekler.

Tatiana: Bilinç gerçeklerden ve uygulamadan korkar.

İgor Mihayloviç: Ve hakikatten.

Tatiana: Ve hakikatten.

İgor Mihayloviç: Şeytan en çok gerçeklerden korkar, biliyorsunuzz. En çok da biz Tanrı'yı sevdiğimiz zaman korkar, biz şeytanın kendisine gülerken, işte o zaman korkar. Öyleyse arkadaşlar, Tanrı'yı sevmelisiniz. Ve şeytandan korkmamalısınız. Yapabileceği maksimum şey, en fazla bedeninizi almaktır. Ama Tanrı'yı Seviyorsanız ve O'nunla Hayatta iseniz, Şahsiyet olarak size asla zarar veremez. Doğru mu? Her şey basit arkadaşlar. Bu nedenle, görüntülerin gücü sadece biz onlara bu gücü verdiğimizde olur. Bunu yapmamalıyız.

Tatiana: İslam'da dedikleri gibi, en önemli şey içinizdeki Kâbe'yi bu görüntülerden temizlemektir. Peygamber nasıl Kâbe'yi putlardan temizlediyse, herkes kendi Kâbe'sini aynı şekilde temizlemelidir.

İgor Mihayloviç: İçteki, olması gereken örnek bu, evden fotoğrafları ve imgeleri çıkarmamak. İnsanların en büyüğünden bir örnek alacaksanız, onu bütünüyle alın. Giyimi, konuşması ya da görünüşü değil, davranışları ve Allah'a olan sevgisi - işte bunu örnek almalısınız.

Tatiana: Sevgi örneği.

İgor Mihayloviç: Ve sadakat. Allah'a sadakat. Sözlerde değil, eylemlerde. Biliyorsunuz...

Tatiana: İnsan sevgiyi, hiçbir şey yapmadığı halde kendisine bakıldığı zaman algılar. Oysa burada tam tersine, sevgiyi ilk gösteren sizsiniz.

İgor Mihayloviç: Gerçek sevgi, sevdiğin zamandır. Biliyorsunuz, herkes sevilmek ister. "Beni seviyorlar, bu her şeyin yolunda olduğu anlamına geliyor". Doğru mu?

İnsanların nasıl "Beni seviyor musun?", "Evet, seni seviyorum" dediklerini biliyorsun - ama düşüncelerinde insan Tanrı bilir nerededir ve bimem neyi düşünür, örneğin arabası için yeni lastikleri düşünür. Doğru? Neden? Çünkü hepsi bir alışkanlık ve başka bir şey haline gelir. Ama farklı ilişkiler olduğunda, gerçek ilişkiler… Size basitçe söyleyeceğim, sevilmek istiyorsanız sevmeyi kendiniz öğrenin. Ayrıca daha doğru bir şekilde ifade edeceğim, eğer Sevgi istiyorsanız, sadece sevin. Sevilip sevilmemeniz önemli değil, önemli olan sizin sevmeniz.

Önemli olan sizin sevgi dediğiniz şeydir ve "sevgi" kelimesinden ne anladığınızdır. Öyle değil mi? Çünkü toplumumuzda her şey saptırıldı, hatta kutsal olan her şey. Bu yüzden o şeytandır. Ve insanların zihninde hakimiyet kurması, biliyorsunuz, Kutsal Hakikat'in bile boş bir çömleğe dönüşmesi ürkütücüdür. Sorun bu. Şeytan hiçbir şeye değer vermez, çünkü Sevgiyi bilmez, bundan habersizdir, ona ihtiyacı yoktur ve bu onu korkutur. Çünkü içinizdeki Sevginin gerçek tezahürü, şeytanın içinize yerleştirdiği o küçük şeytan için bir cümle gibidir. Elbette, şeytanın Tanrı'ya ne tür bir Sevgisi olabilir?

Tatiana: "Sevmek istiyorsanız, sadece sevin" dedin. Ve biliyorsun, bir keresinde bize balıkçılıkla ilgili bir örnek vermiştin. Hangi noktaya gelince…

İgor Mihayloviç: Bu doğru. Arkadaşlarımıza anlatacağım, belki ilgilenirler. Biliyorsunuz, çünkü çoğumuz, "Yarın sevmeye başlayacağım" gibi bir şey yapmaya niyet ediyoruz. Nasıl yarın sevmeye başlayacaksın? Bunu bir kez konuşmuştuk ve ben sadece örneğin Tatiana ve ben balığa gitmeye karar verdik, gitmek istediğimize karar verdik ve düşünmeye başladık: "Yanımıza ne alacağız? Ne tür bir olta? Ne tür bir olta takımı? Ne tür balık tutacağız? Ne tür bir yem?" Böylece bir ay, iki ay, üç ay geçer, kış gelir, sonra ilkbahar, yaz ve yine kış, oysa biz hala düşünüyoruz. Ama başka bir seçenek daha var: balığa gitmeye karar veriyoruz, bu yüzden bir olta alıp gidiyoruz. Manevi yönden böyle hareket etmelisiniz. Sevgi istediğinizi hissediyorsanız, hemen şimdi sevmeye başlayın ve yarına kadar ertelemeyin. Birçoğu, "Nasıl? İçim boş, sonuçta" diyecek. Bu doğru, çünkü içeride sevgi yok, içeride problemler, endişeler ya da belki birinden gelen bazı dışsal şefkat ve sıcak sözler var. Evet, kelimeler orada. Ama ya içsel olan? İçerisi boş. Peki bunun için ne yapılmalı? Dostlarım, bunun için tam olarak sevmeyi öğrenmelisiniz.

Birçok yol var. Her bir dinin tohumları vardır. Dinlerinizde bu taneleri arayın ve o yolu takip edin. Sonuçta birçok insan, eğer gerçekten arzuladılarsa, herhangi bir din aracılığıyla Tanrı'ya geldi. Diyelim ki bilincinizin itiraz edecek hiçbir şeyi olmadığı daha basit bir yol mu istiyorsunuz? Devam edin, manevi uygulamaları kullanın ve ilerleyin. Ana şey çabalamaktır. Bir insan yürüyorsa mutlaka varır. Ama otururken ve yürüdüğümüzü zannederken enerjimizi, hayatımızı ve zamanımızı boşa harcıyoruz ama yine de oturmaya devam ediyoruz. İşte bizim sıkıntımız burada, şeytan bize yarın yürümeye başlayacağımızı söylüyor, ama aslında bizi hareketsiz bırakıyor. Şeytanı dinlemeyin. Kalkın ve gidin ve her şey yoluna girer. Öyle değil mi? Ve hiçbir görüntü sizi geride tutmaz.

Bununla birlikte görüntüler ayrıca ciddi bir şeydir, yolunuzda ciddi bir taştır. Ama, yalnızca onu desteklediğinizde, oluşturduğunuzda ve yalnızca onunla meşgul olduğunuzda ciddidir. Biliyorsunuz, o taşı beslemeyi bırakın ve o bir sabun köpüğü gibi yolunuzdan kaybolur, daha fazlası değil, tıpkı diğer her şey gibi, burada ruhsal yoldaki herhangi bir sorun gibi. Her şey bir yanılsamadır ve Sevgi ortaya çıktığı zaman her şey kaybolur. Sevginin önünde hiçbir engel yoktur ve Allah'ın büyüklüğünün anlamı budur. Sadece bunu deneyimlemeniz gerekiyor, biliyorsunuz.

İnsanlara anlatmak zordur ve temasa geçmedikleri bir şeyi anlamaları onlar için daha da zordur. Anlıyor musunuz? Hiç deneyimi olmayan ve Canlı Suyu hiç tatmamış, bilirsiniz, her zaman ölü su içmiş birine, Canlı Su ile ölü su arasındaki farkın ne olduğunu nasıl açıklarsınız? Fark Hayattadır. Ama insan bunu bilmiyorsa, hayatı boyunca şeytanın kölesi olmuşsa. Bunda mutluluk var mı? Ama insan için mutluluk, cebinde önemsiz bir şekilde fazladan birkaç bozuk para anlamına gelir. Yani onun için mutluluğun çağrışımı cebindeki bozuk para sayısıdır. Zor olan budur.

Ama herkes hissediyor ve anlıyor. Herkes Hayatın ne olduğunu anlıyor. Bu nedenle onu bulmak istiyorsanız arayın, o sizin içinizde. Dışarıda değil ve onu yakınınızdaki başka hiç kimsede bulamazsınız. Mutluluk senin içinde dostum ve Sevgi senin içinde, üstelik o sonsuz. Çaba gösterin ve her şey orada olacak. Doğru mu? İmgeleri beslemeyin ve Sevginizi görüntülere vermeyin, onu Tanrı'ya verin. Görüntüler size hiçbir şey geri vermeyecektir. Verdiğiniz her şey orada akıp gidecek. Gerçek, hakiki Sevgiye gelince, Tanrı onu yüz misliyle geri verir. Ve bu harikadır.

Tatiana: Biliyorsunuz, birçok insanın ilk adımlarına Tanrı'ya içten şükranla, bu hisle başlaması yardımcı olur **(Igor Mihayloviç:** Başlamaları gereken şey tam olarak budur). Çünkü bilincin tam anlamıyla minnettar olması zordur **(Igor Mihayloviç:** Elbette**).** Bilinç her şeyi **(Igor Mihayloviç:** Minnettar olmaya zorlamalısın)… kendisine atfeder, bunun bedeline, "bütün bunlar benim marifetimdir"e atfeder. Oysa burada, bu tam olarak Ruhsal Dünya'ya şükran, Tanrı'ya şükrandır.

İgor Mihayloviç: Biliyorsunuz, Tanrı'nın ve kişinin kendi önünde dürüst olmak gerekirse, bilincin yarattığı bu zorluklar sayesinde insan aslında bir Melek olarak olgunlaşır. Kişi, bilincin kendisi için yarattığı problemlerin üzerinden adım atması sayesinde, şeytanın kendisini aşabilmesi sayesinde Hayat kazanır. Böyle engeller ve şeytan olmasaydı, bir insan Melek olabilir miydi? Olmazdı. Bu varoluştan kaçamazdı, çünkü onunla karşılaştırılacak hiçbir şeyi olmazdı. Nasıl deneyim kazanacaktı? Hiçbir şekilde.

Bu nedenle, biliyorsunuzz, engeller, hatta problemler, hatta koşuşturma ve tüm dünyevi şeyler bir sıçrama tahtasıdır, ama bu sadece Tanrı için çabaladığınız zamandır. Oysa sadece bir hayalperestseniz, hiçbir yere uçamazsınız. Kafanızdaki fanteziler ve görüntüler boş. Sabun köpüğü gibi patlayacak ve olduğunuz yerde kalacaksınız. Bu doğru. Bir zamanlar yaratılan zorluklar için bile Tanrı'yı arzulamalı, aydınlatmalı ve şükretmelidir. Sonuçta, şeytan da Tanrı'nın Kendisinin yalnızca anlık bir düşüncesidir. Tanrı için şeytan bir hiçtir. Bizim için, elbette, eğer onun kölesiysek, Evrenin ve kaderimizin yöneticisidir. Ama özgürsek, bize hiçbir şey yapamaz. Tanrı üzerinde

gücü olabilir mi? Basitçe söyleyeceğim: hiçbir şey her şeye hükmedebilir mi? Elbette hayır. Çünkü o hiçbir şeydir. İşte size yanıt arkadaşlar. Bunu düşünün. Kiminlesin? Bu hayatta neye ulaşmak istiyorsun? Hiç bir şey mi? Yoksa her şey mi? Ama maddi planda değil. Burada, maddi planda ne elde ederseniz edin, hepsi burada kalacaktır. Öyle değil mi?

Tatiana: İgor Mihayloviç, ruhsal yoldaki bu engellerin bir tür sıçrama tahtası olduğunu söylediniz **(İgor Mihayloviç:** Elbette). Ve biliyorsunuz, pratikte, bir engelle karşılaştığınızda ve tam da o anda ruhun bu gücünü, bu Sevginin gücünü tezahür ettirdiğinizde, aniden engelin bir yerde kaybolduğunu anlıyorsunuz ve bu uygulanan kuvvetin ataleti ile ilerliyorsunuz.

İgor Mihayloviç: Elbette. Ve daha önce ilerleyebileceğinizden bile daha uzağa.

Tatiana: Ve daha önce bu engel olmadan ilerleyebileceğinizden bile daha uzağa, bunun aslında gerçekten Sevginin zaferi olduğu doğrudur.

İgor Mihayloviç: Allah'ın rahmeti bunun hakkındadır. O'nun gücü bununla ilgilidir. Bize burada bile yardım ediyor. Sonuçta her şey O'nun düşüncesinin bir anı idi. Ama bizim olgunlaşmamız için yaratılan bu engellerde bile Tanrı'nın Sevgisi de saklıdır (**Tatiana:** Evet ve Tanrı'nın bilgeliği), eğer buna doğru yaklaşırsanız. Bu yüzden Tanrı çok büyüktür. O'na minnettar olunacak ve O'nu gerçekten sevecek çok şey var. Hayat için, şans için, fırsat için. Sonuçta hayatı sana veren O'ydu. Ve şimdi bu şansı kaybetmemek önemli. Önemli olan bu. Ama ne yazık ki birçok insan bunu anlamıyor. Şeytan yoldan saptırıyor, insana başka, ölü ve bilerek anlamsız amaçlar veriyor. Öyle illüzyonlar ve görüntüler yaratıyor ki, insan boş olanı elde etmek için hayatını boşa harcıyor. Korkunç olan da bu. Korkunç olan, insanı öldüren ve Gerçeğin yerini alan görüntülerdir.

Ama yine, her şey insana bağlı. İnsana seçme özgürlüğü verildi. İstediğini seçebilir. Yaşamak istiyorsa Hayatı seçer. Şeytanın kölesi olmak ve ölmek istiyorsa, şeytanın kölesi olmayı seçer. Sonuçta kimse bunu yasaklamıyor ve kimse onu engellemiyor. Hiç kimsenin insanın seçimi üzerinde gücü yoktur. Bu harika değil mi? Gerçekten çok havalı. Bu gerçekten gerçek özgürlüktür, bu Allah'ın her birimize verdiği gerçek lütuftur. En azından bunun için O'na teşekkür etmemiz gerekmez mi? Etmeliyiz öyle değil mi? Yine de, her şey neyle başlar? Minnettarlıkla. Basit bir şükranla ve farkındalıkla. Ve sonrasında Sevgi de gelir.

Tatiana: Bu samimiyetle. Gerçekten de, Tanrı'nın dili yalnızca Sevginin dilidir (**İgor Mihayloviç:** Başka bir dil yoktur), yalnızca samimi duyguların dilidir, yalnızca samimi şükranın dilidir. Ve bu o kadar harika ki, O başka bir şey işitmiyor. Ve arkadaşlarımızın çoğu, O'nun en iyi öğretmen olduğunu, Tanrı'nın en iyi öğretmen olduğunu, çünkü sadece Sevginin dilini duyduğunu doğru bir şekilde paylaştı.

İgor Mihayloviç: Ve merhametli olduğu için. Ve O, en güvenilir dosttur, sana daima Elini uzatır. Soru, karşılığında O'na elinizi uzatıp uzatmayacağınızdır. Önemli olan bu.

Bu çok basit bir seçim unsuru. Ama bilinç hemen müdahale eder ve size yine imgeler ve arzular yağdırır, "Tanrı sana elini uzattı, bu nedenle bir şey istemelisin", bilirsiniz.

Tatiana: "Onun sana ihtiyacı var".

İgor Mihayloviç: Evet, tam olarak. Ve hemen O'na bütün bir listeyle bir cinmiş gibi hitap ediyorsunuz. Hayır, dostlar. Tanrı bir cin değildir. Oysa şeytan tam olarak şeytandır. Ondan istemenin veya ondan talep etmenin ne anlamı var, değil mi? Yani şeytana bir tür taleple hitap etmemelisiniz. O sadece şeytandır, bu onun işi. Ve bunu fark edip anladığınızda, hayat çok daha kolay hale gelir. Bu nedenle dostlar, daha hızlı olgunlaşın ve her şey yoluna girer. Doğru mu? Görüntülere gelince, bunlar gerçekten bir engel mi? Evet engelliyorlar Ama sadece sizin üzerinizde güçleri olduğunda. Çünkü görüntüler şeytanın ürünleridir, onun şeytani özüdürler, onlar pisliktir. Pisliğin olduğu yerde saflık nasıl olabilir? Basit bir soru. Öyle değil mi? Bu yüzden meleklerin imgelerin olduğu eve girmeyeceği söylenmiştir. Her şey basit.

Tatiana: Seçimin saflığı için varız.

İgor Mihayloviç: Seçme özgürlüğü için.

Tatiana: Doğru. Seçme özgürlüğü için..

İgor Mihayloviç: Evet.

Tatiana: Burada ve şimdi seçme özgürlüğü için.

İgor Mihayloviç: Biliyorsunuz, yine şeytanın dünü var ve yarın için bir ümidi var. Oysa Tanrı'nın her zaman bugünü var, her zaman şimdi… Asıl mesele, dostlar, şimdi bizimle birliktesiniz. Zaman bizi ayırıyor, uzay bizi ayırıyor, ama biz aslında yakınız, burada ve şimdi, bir noktada, hem zamansal hem de mekansal. Bizi görüyorsunuz, sizi hissediyoruz ve etkileşime geçiyoruz. Bir noktada ve şu anda etkileşime giriyoruz. Fenomen budur.

Tatiana: Evet, ama izleyicilerimizin bilinci için, bu başka bir gün.

İgor Mihayloviç: Gerçekten başka bir gün mü? Soru bu.

Tatiana: Veya hepimiz zaman ve uzayda aynı noktadayız.

İgor Mihayloviç: Hepimiz aslında zaman ve mekanda bir noktadayız, diğer günlerinin ve bu günümüzün ötesine geçen noktada. Her şey çok daha karmaşık ve çok daha basit. Bu sadece bilincimizin algı anlayışının biraz ötesine geçiyor. Çünkü gerçekte madde için zaman ve mekan vardır. Bilincimiz için bile zaman ve mekan vardır. Oysa Şahsiyetimiz ve bizim için, Sevgimiz için, birbirimizi duygularla algılamamız için ne zaman ne de mekan vardır. Gözümüz ve kulağımızla temasa geçersek, kısıtlıyız. Ama Allah'ın Sevgisinin yardımıyla, Hakikatin yardımıyla, özümüzün yardımıyla temas

edersek, eğer o İlahi ise, Diri ise ve ölü değilse, o zaman, zaman ve mekan yoktur dostlarım. Ve bu doğrudur.

Biliyorsunuz, sadece kaçınılmaz olarak ölü olan Tanrı'nın çağrısını duymaz. Kaçınılmaz olarak ölü olan, O'nun Sevgisini hissetmez, çünkü o öldü, hatta yaşıyor olsa bile. Ve burada, görüyorsunuz, Allah'ın rahmeti kendini öyle tezahür ettirmektedir ki, ölü bir insanı bile diriltebilir, kaçınılmaz olarak ölü olanı diriltebilir. Bu merhamet değil mi? Sevgimize layık değil mi, saygımıza layık değil mi? Mesele bu.

Tatiana: Büyük canlandırıcı Sevgi.

İgor Mihayloviç: Evet. Sevgi Hayattır. Ama bunu sadece onunla temasa geçtiğinizde, açık olduğunuzda anlayabilirsiniz. Çünkü Allah kapıyı asla bir insanın önünde kapatmaz. İnsan o kapıyı Allah'ın önünde kapatır. Bütün sorun bu. Ama yine sadece şeytan ona geldiği için o kapıyı kapatır. Başlangıçta, içine geleni Allah'tan saklamaya çalışır, bilirsiniz, çocuklar gibi bir arkadaş gelir ve siz onu annenizden saklarsınız.

Herşey geçer. Her şey kendini tekrar eder. Her şey bazen yeniden gerçek olur. Ama Hayat sadece tektir. Eğer onu kazanmadıysan, o zaman dostum, asla böyle bir şansın olmayacak. Hiçbir zaman. Rab'bin size elini uzattığı gerçeğinden yararlanın. Bundan yararlanın. Bu sadece Sevgdiri, ama gerçek olan Sevgi. Ve dünyanız değişir. Kaçınılmaz olarak ölüden, dostum, dünyan ebediyen diri olur ve sen onun içinde olursun. Bu sana layık değil mi? Bunu düşün. Doğru mu? Hayat buna değer. Hayat şeytana hizmet etmekten vazgeçmeye değer arkadaşlar. Bu doğru.

Tatiana: Kişi manevi yolu izlediğinde, bu içsel dönüşüm gerçekleşir ve ona farklı, hakiki bir gerçeklik ifşa edilir. Buna manevi vizyon denir. Ve insanlar kendilerine şu soruyu soruyorlar: "Bu ruhsal vizyona sahip olduğumu nasıl bilebilirim?"

İgor Mihayloviç: Evet, bu iyi bir soru. Biliyorsunuz, bu soruya farklı şekillerde cevap verebiliriz. Yine de sessizce cevap verebiliriz. Ve burada, sessiz cevapta, birçoğu ruhsal bir vizyona sahip olup olmadıklarını veya bir yanılsamaları olup olmadığını anlayacaktır. Deneyelim mi?

Tatiana: Deneyelim.

İgor Mihayloviç: Ve bu basit cevapta Hakikat var. Herkes, ruhsal vizyona sahip olup olmadığının veya kendisinde Tanrının Sevgisini kabul etmeyen iblisin öfkelenip öfkelenmediğinin doğru yanıtını kendisi verecek. Ve insanın önce iblisi evcilleştirmek için ve ardından manevi yola çıkmak için hala kendi üzerinde sıkı ve ısrarlı bir şekilde çalışması gerekip gerekmediğinin yanıtını. Bu da manevi bir yol olsa da dostlarım. Kendi içindeki iblisi evcilleştirmeye, kendi bilincini evcilleştirmeye doğru ilk adım bile, Tanrı'ya giden bir yoldur. Ve bundan da başlayabilirsiniz ve başlamalısınız.

Biliyorsunuz, bazen kendimizi fazla iyi düşünürüz. Şeytan bizi kışkırtır, “Sen çok ruhanisin, hissediyorsun, anlıyorsun; sana pek çok şey ifşa edildi.” Ama gerçekten Allah'ın tezahürü ile karşılaştığımızda korku, titreme, nefret ya da şöyle bir ses

duyarız: "Aslında hiçbir şey hissetmiyorsun." Ama bu durumda şeytan kendinden söz ediyor. Ve burada yapılacak en doğru şey ayrım yapmaktır: sen kimsin dostum? Şahsiyet misin yoksa şeytanın kölesi misin? Geleceğin Meleği misin yoksa sonsuz bir köle misin? Karar sana kalmış dostum, sadece sana. Kimse sizi harekete geçirmeyecek ve sizin yerinize kimse bu kararı vermeyecek, çünkü seçme özgürlüğüne sahipsiniz ve bu sizin kararınız. Bu karar bir mühür gibidir - Yaşamak ya da ölmek. Ama o mührü koyan tam olarak sensin dostum. Rab'bin bize lütfuyla verdiği özgürlüğün anlamı budur. Ve seçen biziz.

Tatiana: Özgürlük için teşekkürler, İgor Mihayloviç, cömertliğin için çok teşekkür ederim ve taşlar düştüğü ve gerçekten kanatlar kazandığımız için çok teşekkür ederim.

İgor Mihayloviç: Biliyorsunuz, Rab'den daha merhametli kimse yoktur. Çocuklarına karşı çok cömerttir. Bu doğru.

Tatiana: Sonuçta, bu tam olarak Gerçek Sevgi, Gerçek Sevgi ise paylaştığınız zamandır **(Igor Mihayloviç:** Kesinlikle doğru), bu Sevgiyi kendiniz yarattığınız ve ilk hareket eden siz olduğunuz zamandır.

İgor Mihayloviç: Mesele şu: Sevdiğiniz zaman. Gerçekten sevdiğinizde, zihninizden değil, şeytanın dayatmasından değil; karşılığında hiçbir şey talep etmediğinizde, sadece gerçekten sevdiğinizde, bu Sevginin bir jeneratörü olduğunuzda. Dostum, sadece o zaman Ruhsal Dünyadan gerçek Sevgiyi alırsınız ve o çok sınırsızdır ve size gerçekten kanat verir. Bunu anlamak için, onu hissetmelisiniz. En azından sizi içeriden aydınlatan küçük bir damla ile karşılaşmalısınız. Sizi bu kadar dolduran neşe ve mutluluktur. Biliyorsunuz, herkes bunun hayalini kurar, aslında, hatta çocukluklarından bu yana, ateistler bile ve son nefeslerine kadar. Sevgi dolu bir kanadın onları saracağını, içlerinde Allah'ın nefesinin ortaya çıkacağını hayal ederler.

Ama şeytan buna karşıdır. Ve sadece seçimimizle, samimiyetimiz ve dürüstlüğümüzle, korkulardan ve kölelikten kurtularak Hayat kazanabiliriz. Bunun için gerçekten çabalarsa, herkes bu hayali gerçekleştirebilir. Ama yolda, her zaman olduğu gibi, çaba göstermeli, bir şeyin üzerinden geçmeli, yürütmeli, bilirsiniz, bir nevi değerleri yeniden değerlendirmeli, sadece sizi çevreleyen her şeye mantıklı ve dürüst bir şekilde bakmalı, arzularınızı ve özlemlerinizi tartmalısınız ve sadece dürüstçe bakmalısınız. O zaman her şey yerine oturur.

Biliyorsunuz, ilginçtir ki, insan gerçekten gerçek bir ruhsal deneyim kazanmaya başladığında, anlar. Şeytanın ökçesi altındayken kimsenin anlayamayacağı böyle Gerçekler onun önünde açılmaya başlar. Neden? Çünkü şeytanın hakimiyeti altındayken ne çok değerimiz, ne çok şeyimiz var. Oysa insan birazcık özgürlük kazandığında, bu dünyadaki hiçbir şeyin, kelimenin tam anlamıyla hiçbir şeyin, bir yudum özgürlükle bile karşılaştırılamayacağını veya aynı seviyeye yerleştirilemeyeceğini anlar. Allah'ın Sevgisinin bir anı bile bu dünyada, şımartılmak ve sevilmekten, ama sahte bir sevgiyle yaşamaktan çok daha değerlidir. Mesele bu.

Allah'ın bu kadar merhametli ve adaletli olmasına bazen acıyorum, bazen gerçekten acıyorum. Neden? Açıklayacağım.

Seçim özgürlüğü kutsaldır. Kimsenin bunu ihlal etme hakkı yoktur. Ama bazen, bu şeytan bataklığına gerçekten saplanan ve oradan çıkamayanlarla bile bu Sevgiyi en azından bir nebze de olsa paylaşmak istiyorum. Biliyorsunuz, ben sadece bir insanın en azından bir nebze de olsa içinde gerçek Hayatın ne olduğunu hissetmesini istiyorum ki bu at gözlükleri düşsün. Biliyor musunuz, bunlar at gözlükleri bile değil, insanın kafasına geçirilen bir çuval. Bu yüzden, insanın en azından bir anlığına açıkça görebilmesi, böylece Tanrı'nın ne verdiğini ve günlük hayatımızda nelere battığımızı, ne hayal ettiğimizi, ne hakkında düşündüğümüzü görmesi için ve bu illüzyonda hangi değerlere sahip olduğumuzu düşünmesi için düşmesini dilerim. Bunun olmasını dilerdim. Oysa Tanrı sadece merhametli değil, aynı zamanda adildir.

Tatiana: Herkesin o kaynağı aradığını doğru söyledin. Ama ne yazık ki, hatta ne mutlu ki, insanın koyduğu dış hedeflerde mevcut değildir çünkü bunlar çöldeki serap gibidir, oysa içeride okyanus vardır.

İgor Mihayloviç: Biliyorsun haklısın. Ama benim söylediğim şey şu: Bir insana zorla Tanrı Sevgisi verirsek, onu seçimden yoksun bırakmış oluruz. Bundan sonra Allah'ın Sevgisini seçmemek mümkün değil ve bu yüzden şiddet uygularız ve kişi adına karar veririz. İnsan olgunlaşmak, Şahsiyet olarak olgunlaşmak zorundadır. Bir videomuzda da söylediğimiz gibi tüm zorluklara rağmen içindeki şeytanı bile Allah'ın huzurunda diz çökmeye zorlamalı; şeytanı bizzat Tanrı'nın önünde dizlerinin üzerine çökertmelidir. Mesele bu. Olması gereken bu arkadaşlar. Kimseyi bir yere diz çöktürmemeli, şeytanınızı, kendi bedeninizi ve kendi bilincinizi Allah'a saygı duymaya zorlamalısınız. Şeytanı sevmeye zorlayamazsınız, ama saygı duymaya zorlayabilirsiniz. O zaman kafanızda bile tek bir kötü düşünce duymazsınız, çünkü şeytan kutsal olana karşı ağzını açar açmaz aptallığı gidene kadar onu Tanrı'nın önünde diz çöktürürsünüz. Bu da bir yoldur ve büyüklerin yaptığı da budur. Bu farklı. Bunlar büyük olanlardır, oysa biz basit insanlarız, bu yüzden en azından Sevmeyi öğrenmek zaten kurtuluştur. Öyle değil mi? Artık hizmetten değil, kurtuluştan söz ediyoruz. Ve buradaki fark çok büyük, değil mi?

Tatiana: Teşekkürler! Şu anda yaşanmakta olan, insana ilham veren, ona kanatlar veren, onu yükseklere çıkaran, dirilten en büyük Sevgidir. Yükseldiğin için teşekkürler, özgürlük hissi için teşekkürler, her şey için teşekkürler.

İgor Mihayloviç: Bana ne için teşekkür ediyorsun?

Tatiana:. Her şey için, Sevgi için.

İgor Mihayloviç: Allah'a şükretmelisin, oysa ben sadece bir insanım, hepiniz gibi. Aynı et ve bazen aynı aptallık. Bazen.

Tatiana: Ve içerdeki yoğun okyanus.

İgor Mihayloviç: Ve her şey Allah'ın İradesiyledir. Öyleyse dostlarım, dürüstçe, içtenlikle Allah için çaba gösterelim. Birbirimize saygı duyalım. Öyle değil mi? Ve birbirimizi sevelim. Basit bir şeyle başlayalım. Allah'ın bol bol sahip olduklarını, bize cömertçe verdiklerini o kadar çok paylaşalım ki, bazen… Bazen öyle geliyor ki, nasıl oluyor da içimize sığabiliyor? Bu bizi Sevgimizi herkesle paylaşmaya zorlar. Öyle değil mi?

Tatiana: Teşekkürler, İgor Mihayloviç!

İgor Mihayloviç: Teşekkürler, dostlar, teşekkürler Tatyana. Teşekkür ederim. Birbirimizi samimiyetle sevelim, dostlar. Burada olduğunuz için teşekkürler. Teşekkür ederim.

Tatiana: Teşekkür ederim.
.